

ПРОМЈЕНЕ У ЕТНИЧКОЈ СТРУКТУРИ И ТЕРИТОРИЈАЛНОМ РАЗМЈЕШТАЈУ ГЛАВНИХ ЕТНИЧКИХ ГРУПА У РЕПУБЛИЦИ УЗБЕКИСТАН У ПОСТ- СОВЈЕТСКОМ ПЕРИОДУ

Виктор Николајевич Федорко^{1*}

¹Средња школа бр. 233, Ташкент, Узбекистан

Сажетак: У периоду 1989–2019. године догодиле су се знатне промјене у етничкој структури становништва Узбекистана, првенствено у бројности и територијалном размјештају различитих етничких група. У раду је извршена компаративна анализа националне структуре становништва Узбекистана у 1989. години (на основу резултата последњег пописа одржаног у Совјетском Савезу) и у 2019. години (према подацима Државног завода за статистику Републике Узбекистан). Извршена је класификација десет најбројнијих етничких група у Узбекистану према промјенама у посматраном периоду израженим у апсолутним и релативним показатељима. Анализиране су, такође, и промјене које су се догодиле у географском распореду кључних етничких група у последњих 30 година на нивоу главних административно-територијалних јединица: 12 региона, Републике Каракалпакстан и самог града Ташкента.

Кључне ријечи: Узбекистан, етничка структура становништва, етничке групе, удио етничких група, територијални размјештај етничких група, територијална структура, попис становништва.

Review scientific paper

CHANGE IN THE ETHNIC STRUCTURE OF POPULATION AND SETTLEMENT OF THE MAIN ETHNOS IN THE REPUBLIC OF UZBEKISTAN IN THE POST-SOVIET PERIOD

Viktor Nikolaevich Fedorko^{1*}

¹The secondary school No 233, Tashkent, Uzbekistan

Abstract: During the 1989–2019 periods, there were noticeable changes in the ethnic composition of the population of Uzbekistan, in the size and territorial structure of various ethnic groups of the republic. The article provides a comparative analysis of the national composition of the population of Uzbekistan in 1989 (according to the results of the last All-Union population census) and 2019 (according to the State Statistics Committee of the Republic of Uzbekistan). The ten largest ethnic groups of the population of the country are grouped according to the characteristics of changes in the absolute and relative numbers in the considered time period. The geography of the settlement of key ethnic groups in the republic and its changes over the past 30 years in the context of the main administrative-territorial regions – 12 regions, the Republic of Karakalpakstan and the city of Tashkent were also analyzed.

Key words: Uzbekistan, ethnic composition of the population, ethnic group, share of ethnic groups, settlement of ethnic groups, territorial structure, population census.

---

* Аутор за кореспонденцију: Виктор Федорко, Средња школа бр. 233, Кара-Камиш, 1/2, 100098, Ташкент, Узбекистан, Е-mail: viktor-f-89@mail.ru

* Corresponding author: Viktor Fedorko, The Secondary School No 233, Kara-Kamish, 1/2, 100098, Tashkent, Uzbekistan, E-mail: viktor-f-89@mail.ru

УВОД

Узбекистан је држава која историјски посматрано има мултиетничку структуру становништва. Према званичној статистици, постоји више од 130 етничких група. Истовремено, више од 84 % укупног становништва државе, почетком 2019. године, изјашњавало се као Узбеци, односно као припадници титуларне нације. Аутохтоно становништво региона Централне Азије (Таџици, Казаси, Каракалпаци, Киргизи, Туркмени), баш као и Руси, Татари, Корејци и Украјинци, истичу се међу осталим главним етничким групама у држави. Штавише, сваку од главних етничких група карактерише и одређена насеобинска и територијална структура.

У пост-совјетском периоду, процеси интензивних миграција карактеристични за цијелокупан простор бившег СССР-а, као и демографске специфичности различитих етничких група, допринијели су одређеним промјенама унутар националне структуре и територијалног размјештаја наведених главних етничких група у Узбекистану.

Циљ студије је да идентификује и анализира поменуте промјене у етничком саставу становништва и територијалном размјештају главних етничких група у Узбекистану, које су се манифестовале између 1989. и 2019. године. У складу са наведеним циљем: 1) извршена је упоредна анализа етничког састава становништва Узбекистана у периоду између 1989. и 2019. године; 2) анализирани су промјене бројности водећих етничких група становништва, у апсолутним и релативним бројевима, у истом периоду; 3) проучени су и упоређени подаци везани за територијални размјештај кључних етничких група становништва Узбекистана у контексту 14 главних административно-територијалних региона Узбекистана у наведеном периоду; 4) идентификовани су и окарактерисани процеси трансформације територијалног размјештаја различитих етничких група становништва Узбекистана током посљедњих 30 година, те анализирани кључни узроци и фактори одговарајућих етногеографских промјена; 5) урађена је процјена степена униформности територијалног раз-

INTRODUCTION

Uzbekistan is a country with a historically developed multi-ethnic structure of the population. According to official statistics, there are over 130 ethnic groups in the country's population. At the same time, more than 84 % of the residents of Uzbekistan, as of the beginning of 2019, are representatives of the titular nation – Uzbeks. The indigenous peoples of the Central Asian region (Tajiks, Kazakhs, Karakalpaks, Kyrgyzs, Turkmens), as well as Russians, Tatars, Koreans, and Ukrainians stand out among the other main ethnic groups of the country. Moreover, each of the main ethnic groups of the country has certain features of settlement and territorial structure.

In the post-Soviet era, active migration processes characteristic for the entire territory of the former USSR, as well as differences in the demographic behavior of different ethnic groups of the population of Uzbekistan, contributed to certain changes in the national composition of the population and the geography of settlement of the main ethnic groups of the country.

The aim of the study is to identify and analyze changes in the ethnic composition of the population and the territorial structure of settlement of the main ethnic groups of Uzbekistan, which manifested themselves between 1989 and 2019. To achieve this goal, the following tasks were solved: 1) perform a comparative analysis of the ethnic composition of the country's population in 1989 and 2019; 2) analyze changes in the absolute and relative numbers of the leading ethnic groups of the country's population in the 1989–2019 periods; 3) study and compare data on the territorial structure of key ethnic groups of the population of Uzbekistan in the context of 14 main administrative-territorial regions of the Uzbekistan for 1989 and 2019; 4) identify and characterize the processes of transformation of the territorial structure of various ethnic groups of the population of the country over the past 30 years, analyze the key factors and causes of the corresponding ethno-geographical changes; 5) assess the degree of uniformity of the settlement of the main nationalities of Uzbekistan based on

мјештаја главних националности Узбекистана на основу коефицијента корелације између регионалне расподеле представника дотичних националности и просторне структуре становништва Узбекистана у цјелини за посматрани период.

МАТЕРИЈАЛИ И МЕТОДЕ

У истраживању су коришћени подаци о етничком саставу становништва Узбечке Совјетске Социјалистичке Републике према резултатима Пописа становништва СССР-а из 1989. године и подаци Државног комитета за статистику Републике Узбекистан о етничком саставу становништва републике и њених региона од 1. јануара 2019. године (Демоскоп Weekly, н.д.).

Питања етничког састава становништва Узбекистана и сусједних држава Централне Азије, карактеристика територијалног размјештаја појединих етничких група унутар овог региона, те трансформација етногеографске ситуације у овом региону у пост-совјетској ери разматрана су у радовима О. Ата-Мирзаева, В. Гентшкеа и Р. Муртазаева (Ата-Мирзаев et al., 2011), Л. П. Максакове (Максакова, 2000), А. Г. Манакова и А. Г. Хохрина (Манак, 2020; Манак & Хохрин, 2020), И. В. Пантјушова (Пантюшов & Федорко, 2019), А. С. Салиева (Салиев & Федорко, 2014), В. Н. Федорка (Пантюшов & Федорко, 2019; Салиев & Федорко, 2014; Тожиева & Федорко, 2015; Федорко & Курбанов, 2018), као и у колективној монографији *Етнички атлас Узбекистана* (Иљхамов, 2002). Међутим, процеси трансформације територијалног размјештаја главних етничких група у Узбекистану и даље су остали недовољно истражени и схваћени. Управо овај сегмент представља новину и главни допринос овог истраживања.

РЕЗУЛТАТИ И ДИСКУСИЈА

Етнички састав становништва Узбекистана претрпио је знатну трансформацију у пост-совјетском периоду под утицајем, прије свега, великих миграционих процеса који су се одвијали током 1990-их и који су захватили читаву територију бившег СССР-а (Таб. 1).

the correlation coefficient between the regional distribution of representatives of the respective nationalities and the spatial structure of the population of the Uzbekistan as a whole in 1989 and 2019.

MATERIALS AND METHODS

The study is based on data on the ethnic composition of the population of the regions of the Uzbek Soviet Socialist Republic based on the results of the 1989 All-Union Population Census and the materials of the State Committee on Statistics of the Republic of Uzbekistan on the ethnic composition of the population of the country and its regions as of January 1, 2019 (Демоскоп Weekly, н.д.).

The issues of the ethnic composition of the population of Uzbekistan and neighboring countries of Central Asia, the geography of the settlement of individual ethnic groups within the region, the transformation of the ethnogeographic situation in the region in the post-Soviet era are considered in the works of O. Ata-Mirzaev, V. Gentshke and R. Murtazaeva (Ата-Мирзаев et al., 2011), L. P. Maksakova (Максакова, 2000), A. G. Manakov (Манак, 2020; Манак & Хохрин, 2020), I. V. Pantyushov (Пантюшов & Федорко, 2019), A. S. Saliev (Салиев & Федорко, 2014), V. N. Fedorko (Пантюшов & Федорко, 2019; Салиев & Федорко, 2014; Тожиева & Федорко, 2015; Федорко & Курбанов, 2018), and in the collective monograph *Ethnic Atlas of Uzbekistan* (Иљхамов, 2002). However, the processes of transformation of the territorial structure of settlement of the main ethnic groups in the Uzbekistan remain poorly understood. This circumstance determines the novelty of the presented author's research.

RESULTS AND DISCUSSION

The ethnic composition of the population of Uzbekistan experienced a very tangible transformation in the post-Soviet period under the influence, first of all, of the large-scale migration processes during the 1990s, which covered the entire territory of the former USSR (Tab. 1).

Анализа података приказаних у Таб. 1 показује да је у посматраном периоду унутар главних етничких група које живе у Узбекистану дошло до промјена различитог степена и обима посматрано и у апсолутним и у релативним показатељима. Најзначајнији пораст, како у апсолутном броју, тако и у удјелу у укупном становништву државе забиљежен је у тзв. титуларној нацији – Узбечима. Током 30 година, које су протекле од посљедњег свесовјетског пописа, њихов укупан број у Узбекистану повећао се за 97.9 % (скоро 2 пута), а удио у етничкој структури становништва повећао се за 1.18 пута.

Током посматраног периода, висок пораст у апсолутним бројевима биљеже и Каракалпаки и Таџици (мада у мањој мјери у поређењу са Узбечима), такође повећан је њихов удио у етничкој структури становништва Узбекистана. Значајно је примјетити да је у пост-совјетским

Analysis of Tab. 1 shows that the absolute and relative numbers of the main ethnic groups living in Uzbekistan have changed to varying degrees and in different ways. The most significant growth in the number and share of the country's population was recorded in the titular nation – the Uzbeks. Over the 30 years that have passed since the last All-Union census, their total number in the Uzbekistan has increased by 97.9 % (almost 2 times), and the share in the ethnic structure of the population has increased by 1.18 times.

During the time period under consideration, the absolute number increased to a high (albeit to a lesser extent compared to the Uzbeks) degree, whereas the share of the Karakalpaks and Tajiks in the national structure of the country's population increased, but not much. It is noteworthy that the specific indicators of all other

Таб. 1. Етнички састав становништва Узбекистана у 1989. и 2019. години
Tab. 1. Ethnic composition of the population of the Uzbekistan in 1989 and 2019

Етничка група / Ethnic group	Почетак 1989. г. (подаци свесовјетског пописа становништва) / Beginning of 1989 (data of the All-Union population census)		01. 01. 2019. г. (подаци Државног комитета за статистику Републике Узбекистан) / 01. 01. 2019. (data of the State Statistics Committee of the Republic of Uzbekistan)		Повећање у % (1989–2019) / Increase in % (1989–2019)	Раст удјела у етничком саставу становништва (1989–2019) / Growth in the share in the ethnic composition of the population (1989–2019)
	у хиљадама / thousand people	%	у хиљадама / thousand people	%		
Узбечи / Uzbeks	14142.5	71.39	27989.1	84.16	97.9	1.18
Каракалпаки / Karakalpaks	411.9	2.08	730.3	2.20	77.3	1.06
Руси / Russians	1653.5	8.35	731.5	2.20	-55.8	0.26
Таџици / Tajiks	933.6	4.71	1596.1	4.80	71.0	1.02
Казаси / Kazakhs	808.2	4.08	808.7	2.43	0.1	0.60
Киргизи / Kyrgyzs	174.9	0.88	282.1	0.85	61.3	0.96
Туркмени / Turkemens	121.6	0.61	198.8	0.60	63.5	0.97
Татари / Tatars	467.8	2.36	190.1	0.57	-59.4	0.24
Корејци / Koreans	183.1	0.92	175.4	0.53	-4.2	0.57
Украјинци / Ukrainians	153.2	0.77	69.1	0.21	-54.9	0.27
Остали / Others	759.8	3.84	484.3	1.46	-36.3	0.38

годинама дошло до смањивања специфичних показатеља свих осталих главних етничких група у држави.

У пост-совјетској ери, дошло је до знатног повећања апсолутног броја Киргиза и Туркмена у Узбекистану (приближно 60–65 % у односу на 1989. годину). Међутим, њихово учешће у етничкој структури становништва Узбекистана истовремено се благо смањило и износило је 96–97 % у односу на учешће забиљежено на посљедњем попису становништва СССР-а.

Што се тиче Казаса и Корејаца, током посматраног периода, дошло је до мањих промјена (минималног повећања или смањења) у апсолутном броју, док се њихов удио у укупном етничком саставу становништва државе знатно смањило, па је 2019. године износио 57–60 % у односу удио у 1989. години. У случају Казаса, ово очигледно указује на међусобно балансирање прилично високог природног прираштаја (уоченог генерално међу свим аутохтоним етничким групама у региону) и врло интензивног процеса миграција етничких Казаса из Узбекистана у Казахстан. Ову тврдњу посебно, поткрепљује чињеница да је до средине 2000-их апсолутни број Казаса у Узбекистану прогресивно растао, а затим почео врло нагло да опада, готово се изједначавајући у 2019. години са бројем из пописа одржаног 1989. године. Динамику апсолутног и релативног броја Корејаца у Узбекистану првенствено одређује много скромнији обим њиховог иселјавања из Узбекистана у поређењу са другим етничким групама становништва које говори руски језик (матерњи језик апсолутне већине Корејаца у Узбекистану је руски), што обзиром на опште карактеристике природног кретања овог становништва обезбјеђује једноставну репродукцију током посљедњих деценија (Максакова, 2000).

Истовремено је у периоду 1989–2019. године дошло до наглог смањења броја Руса, Украјинаца и Татара, који чине већину рускојезичне (или, како кажу у Узбекистану, европске) популације у Узбекистану, посматрано и у апсолутним и у релативним показатељима. Значајно је примијетити да су стопе опадања апсолутног броја и релативног удјела ове три етничке групе

main ethnic groups in the ethnic composition of country's population decreased in the post-Soviet years.

In the post-Soviet era, there has been a significant increase in the absolute numbers (within 60–65 % compared to 1989) of Kyrgyzs and Turkmens in Uzbekistan. However, their share indicators in the national structure of the country's population at the same time slightly decreased, amounting to 96–97 % of the basic indicator recorded during the last All-Union population census.

For the Kazakhs and Koreans during the observed period, there is a slight change (minimal increase or decrease) in the absolute numbers with a very noticeable decrease in the shares in the ethnic composition of the country's population (57–60 % of the 1989 level). In the case of Kazakhs, this alignment obviously indicates a mutual balancing of a fairly high natural increase (observed in general among all indigenous ethnic groups in the region) and a very intensive migration outflow of ethnic Kazakhs from Uzbekistan to Kazakhstan. This, in particular, is confirmed by the fact that until the mid-2000s, the absolute number of Kazakhs in Uzbekistan was progressively growing, and then began to decline very sharply, and by 2019 almost leveling with the indicator in 1989. The dynamics of the absolute and relative numbers of Koreans in Uzbekistan is determined, rather, by the much more modest scale of their emigration from the Uzbekistan in comparison with other ethnic groups of the Russian-speaking population (the native language of the absolute majority of Koreans in Uzbekistan is Russian) with the natural movement of the population, in general, providing simple reproduction over the past decades (Максакова, 2000).

At the same time, during the 1989–2019 periods both the absolute and the relative numbers of Russians, Ukrainians and Tatars, who make up the majority of the Russian-speaking (or, as they say in Uzbekistan, European) population of the Uzbekistan, have sharply decreased. It is noteworthy that the rates of decline in the number and proportion of these three ethnic groups over the post-Soviet period are practically the same. This

у пост-совјетском периоду практично једнаке. То указује на приближно једнак интензитет емиграционих кретања представника ових етничких група и упоредивост параметара њихове старосне структуре и демографског профила у периоду који се разматра.

Свака од главних етничких група Узбекистана има одређене особености територијалног размјештаја у држави. Информације о територијалном размјештају највећих етничких група у Узбекистану, у контексту главних административно-територијалних јединица државе, у 1989. и 2019. години, дате су у Таб. 2. Када се упоређују подаци за 1989. и 2019. годину, треба имати на уму да је 1989. године територија садашњег региона Навој била дио региона Бухара. Због тога је за мање или више тачно по-

indicates approximately the same intensity of the migration outflow of representatives of these ethnic groups and the comparability of the parameters of their age structure and demographic profile in the historical period under consideration.

Each of the main ethnic groups of Uzbekistan has certain features of settlement within the country. Information on the territorial structure of the settlement of the largest ethnic groups in Uzbekistan in the context of the main administrative-territorial units of the country, in 1989 and 2019, is given in Tab. 2. When comparing data for 1989 and 2019, it should be borne in mind that in 1989 the territory of the present Navoi region was part of the Bukhara region. Therefore, for a more or less correct comparison, it is advisable to compare the indicators of the Bukhara region

Таб. 2. Промјене у територијалном размјештају главних етничких група у Узбекистану у периоду 1989–2019. године

Tab. 2. Changes in the territorial structure of the settlement of the main ethnic groups of Uzbekistan in the 1989–2019 periods

Региони Узбекистана / Regions of Uzbekistan	Узбеки / Uzbeks		Каракалпаки / Karakalpakhs		Руси / Russians		Таџици / Tajiks		Казаси / Kazakhs	
	1989	2019	1989	2019	1989	2019	1989	2019	1989	2019
Република Каракалпакија / Republic of Karakalpakstan	2.8	2.7	94.5	94.5	1.2	1.4	0.02	0.02	39.4	36.3
Региони: / Regions:										
Андижан / Andijan	10.7	10.2	0.03	0.03	2.7	2.6	2.6	2.4	0.1	0.1
Бухара / Bukhara	8.7	6.3	3.8	0.1	8.1	3.4	5.5	3.7	11.3	2.0
Џизах / Jizzakh	4.1	4.3	0.02	0.02	1.9	2.0	1.6	2.0	6.1	3.5
Кашкадарја / Kashkadarya	9.9	10.7	0.03	0.03	2.3	2.8	8.6	8.1	0.2	0.2
Навој / Navoi	–	3.1	–	3.2	–	2.3	–	0.9	–	4.6
Наманган / Namangan	8.9	8.8	0.02	0.02	1.6	1.6	13.9	15.3	0.1	0.1
Самарканд / Samarkand	12.5	12.0	0.2	0.1	6.9	6.5	22.4	17.2	1.0	0.6
Суркандарја / Surkhandarya	7.0	7.8	0.02	0.02	2.3	2.9	17.2	20.0	0.4	0.3
Сирдарја / Sirdarya	2.5	2.3	0.02	0.02	3.4	3.1	4.7	4.8	2.8	1.6
Ташкент / Tashkent	7.6	7.2	0.2	0.5	19.0	18.9	9.6	10.0	33.0	43.2
Фергана / Fergana	12.3	11.8	0.1	0.1	7.5	5.7	12.3	13.5	0.1	0.1
Хорезм / Khorezm	6.8	6.4	0.2	0.2	0.7	0.8	0.02	0.02	1.8	1.3
Град Ташкент / Tashkent city	6.4	6.6	0.9	0.9	42.4	45.8	1.6	2.0	3.8	5.9

Таб. 2. Промјене у територијалном размјештају главних етничких група у Узбекистану у периоду 1989–2019. године (наставак)

Tab. 2. Changes in the territorial structure of the settlement of the main ethnic groups of Uzbekistan in the 1989–2019 periods (continued)

Региони Узбекистана / Regions of Uzbekistan	Киргизи / Kyrgyzs		Туркмени / Turkmens		Татари / Tatars		Корејци / Koreans		Украјинци / Ukrainians	
	1989	2019	1989	2019	1989	2019	1989	2019	1989	2019
Република Каракалпакија / Republic of Karakalpakstan	0.5	0.5	49.6	50.3	1.6	2.6	5.0	3.6	1.5	1.5
Региони: / Regions:										
Андижан / Andijan	40.3	37.1	0.1	0.1	5.3	4.7	2.3	1.7	2.6	2.1
Бухара / Bukhara	0.5	0.0	6.7	5.7	7.8	2.7	1.8	1.0	8.4	3.8
Џизах / Jizzakh	11.5	14.8	0.2	0.2	3.2	3.4	2.4	1.5	2.3	2.6
Кашкадарја / Kashkadarya	0.1	0.1	16.2	17.5	4.5	4.3	1.0	0.8	2.9	3.5
Навој / Navoi	–	0.2	–	0.4	–	3.3	–	0.6	–	1.4
Наманган / Namangan	9.2	8.0	0.3	0.2	3.2	1.2	2.1	1.7	1.5	1.0
Самарканд / Samarkand	0.3	0.1	1.7	0.8	7.4	3.5	4.4	3.4	9.3	11.8
Суркандарја / Surkhandarya	0.1	0.1	15.0	15.9	3.6	3.7	1.0	0.4	3.8	5.2
Сирдарја / Sirdarya	5.2	6.2	0.5	0.4	3.9	3.1	6.8	4.6	2.7	1.4
Ташкент / Tashkent	5.8	5.9	2.0	1.7	22.5	19.9	41.6	40.0	17.3	14.5
Фергана / Fergana	24.9	25.9	0.4	0.04	8.0	1.2	4.5	3.3	7.3	7.0
Хорезм / Khorezm	0.02	0.02	4.9	4.8	1.7	1.9	3.2	2.4	1.4	2.4
Град Ташкент / Tashkent city	1.6	1.1	2.3	1.9	27.3	44.6	24.0	35.0	39.2	41.8

ређење упутно да се показатељи региона Бухара за 1989. годину пореде са збиром показатеља региона Бухара и Навој за 2019. годину.

Узбеки, титуларна нација земље, живе у великом броју у свим регионима Узбекистана, чинећи у готово свим случајевима јасну већину становништва. У извјесној мјери се по том питању издваја Република Каракалпакистан, гдје је удио Узбека 40 %, што је само неколико процентних поена више од специфичног показатеља Каракалпака (37 %). Анализа територијалног размјештаја Узбека у 2019. години показује да су највећи удјели забиљежени у регионима Самарканд, Фергана, Кашкадарја и Андижан, што је генерално повезано са великом популацијом у овим регионима државе. Упорјеђивањем показатеља за 2019. годину са показатељима за 1989.

for 1989 with the sum of the indicators of the Bukhara and Navoi regions for 2019.

Uzbeks, the titular nation of the country, live in large numbers in all regions of the Uzbekistan, constituting in almost all cases a clear majority of the population. To some extent, the Republic of Karakalpakstan stands apart in this regard, where the share of Uzbeks is 40 %, which is only a few percentage points more than the specific indicator of the Karakalpak (37 %). The largest shares in the territorial structure of the settlement of Uzbeks in 2019 were recorded in Samarkand, Fergana, Kashkadarya and Andijan regions, which is generally associated with the high population in these regions of the country. When comparing the indicators of 2019 with the indicators of 1989, the most significant increase in the shares

годину, открива се најзначајнији пораст удјела у региону Кашкадарје и Суркандарје, што се објашњава највећим природним прираштајем становништва у овим регионима државе.

Степен локализације територијалног размјештаја етничке групе Каракалпаци највећи је међу свим главним етничким групама Узбекистана. Више од 94 % свих Каракалпака у Узбекистану живи у оквиру Републике Каракалпакстан. Поред тога, нешто више од 3 % од укупног броја Каракалпака у држави живи у региону Навој, који је сусједан Каракалпакстану, гдје Каракалпаци живе у пустињским регионима Тамди, Учкудук и Конимек. Удјели осталих региона Узбекистана у територијалном размјештају Каракалпака су незнатни. Треба истакнути да се у протеклих 30 година нису догодиле значајне промјене у територијалном размјештају Каракалпака у Узбекистану.

Територијални размјештај Руса, Украјинаца и Татара у Узбекистану је готово идентичан и карактерише га нагло повећање удјела главног града државе, града Ташкента, у укупној бројности дијаспоре. У пост-совјетском периоду, главни тренд промјене територијалног размјештаја Руса, Украјинаца и Татара у држави био је пораст специфичних показатеља града Ташкента. Удио Ташкента у насељености татарског етноса посебно је порастао – са 27.3 % на 44.6 %. Исто-времено, специфични показатељи региона Фергана, Сирдарја, Навој и Бухара у територијалном распореду Руса, Украјинаца и Татара у држави знатно су се смањили (показатељи посљедња два региона за 2019. годину у поређењу са 1989. годином, као што је раније напоменуто, разматрају се укупно). Наведени тренд одражава интензитет одлива (емиграције) становништва које говори руски језик из ових региона, гдје је број представника наведених етничких група у 1989. години био релативно висок.

Територијални размјештај Корејаца у Узбекистану традиционално карактерише висок удио регије Ташкент (41.6 % у 1989. години и 40 % у 2019. години). Треба истакнути примјетан пораст специфичног показатеља града Ташкента у територијалном размјештају корејског становништва у Узбекистану у пост-

of Kashkadarya and Surkhandarya regions is revealed, which is explained by the highest natural population growth in these regions of the country.

The degree of localization of the settlement of the Karakalpak ethnic group is the highest among all the main ethnic groups of Uzbekistan. More than 94 % of all Karakalpaks in Uzbekistan live within the Republic of Karakalpakstan. In addition, slightly more than 3 % of the total number of Karakalpaks in the country live in the Navoi region, which is neighboring to Karakalpakstan, where the Karakalpaks live in the desert Tamdy, Uchkuduk and Kanimekh regions. The shares of other regions of Uzbekistan in the territorial structure of the Karakalpak settlement are insignificant. It is noteworthy that no significant changes have occurred in the geography of the Karakalpak settlement in Uzbekistan over the past 30 years.

The territorial structure of the settlement of Russians, Ukrainians and Tatars in Uzbekistan is highly identical and is characterized by a sharply increased share of the country's capital, the city of Tashkent, in the total number of the diaspora.

In the post-Soviet years, the main trend in the change in the territorial structure of the settlement of Russians, Ukrainians and Tatars in the country was the increase in the specific indicators of the city of Tashkent. The share of Tashkent in the settlement of the Tatar ethnos has especially grown – from 27.3 % to 44.6 %. At the same time, in the spatial distribution of Russians, Ukrainians and Tatars in the country, the specific indicators of the Fergana, Syrdarya, Navoi and Bukhara regions have significantly decreased (the indicators of the last two regions for 2019, when compared with 1989, as mentioned earlier, are considered in total). This reflects the intensity of the migration outflow of the Russian-speaking population from these regions, where the number of representatives of the respective ethnic groups in 1989 was relatively high.

The settlement of Koreans in Uzbekistan is traditionally characterized by a high share of the Tashkent region (41.6 % in 1989 and 40.0 % in 2019). Attention is drawn to the noticeable increase in the specific indicator of the city of Tashkent in the territorial structure of the Kore-

совјетском периоду – са 24 % у 1989. години на 35 % у 2019. години, што је у великој мјери последица миграција Корејаца 1990-их година из Ташкентске области и других региона Узбекистана у главни град државе (Максакова, 2000). Међу осталим регионима Узбекистана, регије Сирдарја, Самарканд, Фергана, Хорезм и Република Каракалпакстан истичу се по релативно високим специфичним показатељима територијалног размјештаја Корејаца. Треба истакнути да су се удјели свих наведених региона у територијалном размјештају корејске дијаспоре у Узбекистану смањили у периоду 1989–2019. године.

Таџици, друга по величини етничка група у Узбекистану, живе у многим регионима државе, често формирајући компактна подручја насељености у градовима и руралним областима. Број таџикистанског становништва није знатан само у Републици Каракалпакстан и у регији Хорезм. Максимални удио у територијалном размјештају Таџика у Узбекистану имају области Суркандарја, Самарканд, Наманган, Фергана и Ташкент. У ових пет региона тренутно живи укупно више од 75 % Таџика у Узбекистану. Генерално, територијални распоред таџикистанског становништва у Узбекистану мало се промијенио током посљедње три деценије. С тим у вези, највише од свега треба истакнути чињеницу да се удио регије Самарканд у територијалном размјештају Таџика у Узбекистану смањило са 22.4 % у 1989. години на 17.2 % у 2019. години, па је овај регион изгубио вођство у броју етничких Таџика од региона Суркандарја. Узимајући у обзир да у пост-совјетском периоду није било интензивне миграције етничких Таџика из Узбекистана, посебно из Самаркандске области, у Таџикистан, главни фактори који су проузроковали наведене промјене у територијалном размјештају таџикистанског становништва у држави били су вјероватно веће стопе природног прираштаја у регији Суркандарја и процеси асимилације Таџика у региону Самарканда.

Казаси у Узбекистану имају прилично широк територијални размјештај, мада не тако широк као Таџици. Број Казаса није знатан

an population of Uzbekistan in the post-Soviet period – from 24 % in 1989 to 35 % in 2019, which is largely due to the migration of Koreans in the 1990s from the Tashkent region and other regions of Uzbekistan to the country's capital (Максакова, 2000). Among other regions of the Uzbekistan, the Syrdarya, Samarkand, Fergana and Khorezm regions and the Republic of Karakalpakstan stand out for a relatively high specific weight in the territorial structure of Koreans settlement. It is noteworthy that the shares of all these regions in the spatial structure of the Korean diaspora in Uzbekistan in the 1989–2019 periods decreased.

Tajiks, the second largest ethnic group in Uzbekistan, live in many regions of the country, often forming compact areas of settlement in cities and rural areas. The number of the Tajik population is insignificant only in the Republic of Karakalpakstan and the Khorezm region. The maximum shares in the resettlement of Tajiks within Uzbekistan are in the Surkhandarya, Samarkand, Namangan, Fergana and Tashkent regions. These five regions are currently home to a total of more than 75 % of Tajiks in Uzbekistan. In general, the territorial distribution of the Tajik population in Uzbekistan has changed little over the past three decades. In this regard, most of all, attention is drawn to the fact that the share of the Samarkand region in the settlement of Tajiks in the country decreased from 22.4 % in 1989 to 17.2 % in 2019, and this region lost its leadership in the number of ethnic Tajiks to the Surkhandarya region. Considering that during the post-Soviet years there was no intensive migration of ethnic Tajiks from Uzbekistan, in particular, from the Samarkand region, to Tajikistan, the main factors that caused the corresponding changes in the territorial structure of the Tajik population in the country were probably the higher rates of natural growth in the Surkhandarya region and processes of assimilation of Tajiks in the Samarkand region.

Kazakhs within Uzbekistan have a fairly wide geography of settlement, although not as extensive as the Tajiks. The number of Kazakhs is insignificant in the regions of the Fergana Valley, in southern Uzbekistan (Surkhandarya and Kash-

у регионима у долини Фергана, у јужном Узбекистану (регије Суркандарја и Кашкадарја) и у регији Самарканд. Највиши специфични показатељи у територијалном размјештају казахског становништва у Узбекистану забиљежени су у Ташкентској области и Републици Каракалпакстан. Ова два региона заједно чине скоро 80 % казахске дијаспоре у Узбекистану. У територијалном размјештају Казаса, удјели града Ташкента, те региона Навој и Џизах такође су релативно високи. У пост-совјетском периоду, удио регије Ташкент у територијалном размјештају Казаса у држави порастао је са 33 % на 43.2 %, тј. готово за трећину. Одговарајући показатељ удјела града Ташкента такође се примјетно повећао – са 3.8 % у 1989. години на 5.9 % у 2019. години. Истовремено, удјели Републике Каракалпакстан, те региона Навој, Бухара и Џизах у територијалном размјештају етничке групе Казаса у Узбекистану знатно су се смањили. То се може приписати интензивној миграцији етничких Казаса из руралних подручја регије Аралског мора, Кизилкума и Голоднаја Степ у периоду 2005–2015. године (Тоџиева & Федорко, 2015). Посљедњих година, размјере миграционог одлива етничких Казаса из Узбекистана, укључујући горе наведене регионе, знатно су смањене. И на крају, али не најмање важно, наведено је посљедица системских мјера које је држава предузела за побољшање социјално-економских и еколошких услова у региону Јужног Аралског мора и Кизилкума, гдје живи знатан дио казахског становништва. Конкретно, посљедњих година уведене су знатне погодности за пријем на универзитете за становнике руралних подручја у пустињским предјелима региона Навој (Конимек, Тамди и Учкудук) гдје живи велики број етничких Казаса.

Киргизи живе већином у источним и сјевероисточним регионима Узбекистана – у регионима Андижан, Фергана, Наманган, Ташкент, Сирдарја и Џизах. У осталим регионима Узбекистана број киргишког становништва је минималан. Највећи удио у територијалном размјештају Киргиза имају региони Андижан и Фергана, који укупно концентришу 63 % кир-

кадарја regions) and in the Samarkand region. The highest specific indicators in the territorial structure of the Kazakh population in the country are noted in the Tashkent region and the Republic of Karakalpakstan. These two regions together account for almost 80 % of the Kazakh diaspora in Uzbekistan. In the structure of the settlement of Kazakhs, the shares of the city of Tashkent, Navoi and Jizzakh regions are also relatively high.

In the post-Soviet period, the share of the Tashkent region in the territorial structure of the settlement of Kazakhs in the country has grown from 33 % to 43.2 %, i.e. almost by one-third. The corresponding share indicator of the city of Tashkent has also noticeably increased – from 3.8 % in 1989 to 5.9 % in 2019. At the same time, the shares of the Republic of Karakalpakstan, Navoi, Bukhara and Jizzakh regions in the spatial distribution of ethnic Kazakhs of Uzbekistan have significantly decreased. This can be attributed to the intensive migration of ethnic Kazakhs from the rural areas of the Aral Sea region, Kyzylkum and Golodnaya Steppe in the 2005–2015 periods (Тоџиева & Федорко, 2015). In recent years, the scale of the migration outflow of ethnic Kazakhs from Uzbekistan, including from the above mentioned regions, significantly decreased. Last but not least, this is due to the systemic measures taken by the state to improve socio-economic and environmental conditions in the Southern Aral Sea region and Kyzyl Kum, where a significant part of the population is Kazakh. In particular, in recent years, significant benefits have been introduced for admission to universities for residents of rural areas of the desert regions of Navoi region (Kanimekhsy, Tamdinsky and Uchkuduksky) where a large number of ethnic Kazakhs live.

The Kyrgyzs live, for the most part, in the eastern and northeastern regions of Uzbekistan – Andijan, Fergana, Namangan, Tashkent, Syrdarya and Jizzakh regions. In other regions of the Uzbekistan, the number of the Kyrgyz population is minimal. The largest share in the settlement of the Kyrgyzs is in the Andijan and Fergana regions, which in total concentrate 63 % of the Kyrgyz diaspora in Uzbekistan. During the past 30 years, the territorial structure of the settlement of the

гишке дијаспоре у Узбекистану. У посљедњих 30 година територијални размјештај Киргиза у Узбекистану није претрпио знатне промјене. У том периоду, може се издвојити благи пораст специфичних показатеља региона Џизах, Сирдарја и Фергана и смањење удјела Андижанског и Наманганског региона, што је посљедица активнијег иселјавања Киргиза из Андижана и регије Наманган у Киргистан.

Туркмени у Узбекистану живе углавном у регионима који се граниче са Туркменистаном – Суркандарја, Кашкадарја, Бухара, Хорезм и Република Каракалпакстан. Ових пет региона чини скоро 95 % цјелокупне туркменске дијаспоре у Узбекистану. Истовремено, половина Туркмена у Узбекистану живи у Републици Каракалпакстан. Тако висок степен концентрације није примијећен ни у једном региону земље ни за једну од десет главних етничких група у Узбекистану, са изузетком Каракалпака. У посматраном периоду степен концентрације Туркмена у Узбекистану у кључним областима њихове насељености у оквиру државе још се више повећао. Једини изузетак је регион Бухара, чији се удио у популацији туркменске дијаспоре у Узбекистану незнатно смањило током посљедње три деценије. Због незнатног миграционог одлива Туркмена из Узбекистана у пост-совјетској ери, главни фактор који утиче на бројност Туркмена у регионима њиховог распршеног територијалног размјештаја унутар Узбекистана је, очигледно, постепена асимилација етничких представника.

Узимајући у обзир територијални размјештај главних етничких група становништва Узбекистана, сматрамо цјелисходним да се такође процијени територијална униформност њиховог размјештаја по регионима Узбекистана. Будући да се укупна популација међу регионима Узбекистана разликује неколико пута – од 829.9 хиљада становника у регији Сирдарја до 3789.9 хиљада становника у регији Самарканд, чини се исправном процјена степена једнообразности територијалног размјештаја појединих етничких група кроз коефицијент корелације између специфичних показатеља региона у броју дате етничке групе у држави и

Kyrgyzs in Uzbekistan has not undergone significant changes. At the same time, one can single out a slight increase in the specific indicators of Jizzakh, Syrdarya and Fergana regions against the background of a decrease in the shares of Andijan and Namangan regions, which is due to the more active emigration of Kyrgyzs from Andijan and Namangan regions to Kyrgyzstan.

Turkmens in Uzbekistan live mainly in the regions bordering with Turkmenistan – Surkhandarya, Kashkadarya, Bukhara, Khorezm regions and the Republic of Karakalpakstan. The total share of these five regions accounts for almost 95 % of the entire Turkmen diaspora in Uzbekistan. At the same time, half of the Turkmens of Uzbekistan live in the Republic of Karakalpakstan. Such a high degree of concentration in any one region of the country is not observed in any of the ten main ethnic groups of Uzbekistan, with the exception of the Karakalpaks. In the time period under consideration, the degree of concentration of the Turkmens of Uzbekistan in the key areas of their settlement within the country increased even more. The only exception is the Bukhara region, whose share in the population of the Turkmen diaspora of the Uzbekistan, has slightly decreased over the past three decades. Due to the insignificant migration outflow of Turkmens from Uzbekistan in the post-Soviet era, the main factor influencing the number of Turkmens in the regions of their dispersed settlement within Uzbekistan is, obviously, the gradual assimilation of ethnic representatives.

Considering the geography of settlement of the main ethnic groups within the population of Uzbekistan, we consider it expedient to also assess the territorial uniformity of their settlement in the context of the regions of the Uzbekistan. Since the total population in the regions of Uzbekistan differs several times – from 829.9 thousand people in the Syrdarya region to 3789.9 thousand people in the Samarkand region, it seems correct to assess the degree of uniformity of the settlement of individual ethnic groups through the correlation coefficient between the specific indicators of regions in the number of given ethnic group in the country and the shares

удјела региона у територијалном размјештају становништва државе. Другим ријечима, што је дистрибуција представника дате етничке групе по регионима ближа просторној структури становништва Узбекистана у цјелини, то се може сматрати да етничка група има равномјернији територијални размјештај у држави.

Таб. 3 показује да највиши степен униформности територијалног размјештаја међу главним етничким групама у Узбекистану карактерише Узбеке, чија је дистрибуција међу регионима у високој корелацији са територијалном структуром становништва државе. Ова ситуација је оправдана чињеницом да Узбеци са великим удјелом чине већину становништва у свим регионима државе, изузев Каракалпакстана, чији је удио у становништву Узбекистана у цјелини релативно мали. Очигледно је да је дистрибуција титуларне нације државе у контексту региона постала равномјернија у пост-совјетском периоду. Логично је повезати овај тренд са повећањем удјела Узбека у пост-совјетском периоду у свим регионима државе, посебно оним најмноогољуднијим.

Други индикатор степена једнообразности територијалног размјештаја примијећен је међу таџикистанском дијаспором у држави, што је повезано са знатним бројем Таџика у многим регионима државе, укључујући и оне многољудне попут Самарканда, Фергане и Намангана.

Територијални размјештај других етничких група у Узбекистану карактерише висок степен неравномјерности наспрам опште расподјеле становништва Узбекистана по регионима. Ово је посебно очигледно међу казахском, туркменском и каракалпачком етничком групом чија је већина становништва концентрисана у једном или два региона државе.

Подаци у Таб. 3, генерално, указују на то да се степен једнообразности насељености главних етничких група у Узбекистану, са изузетком Узбека, Таџика и Корејаца, знатно смањило у пост-совјетском периоду.

of regions in the territorial structure of the country's population. In other words, the closer the distribution of representatives of a given ethnic group by region to the spatial structure of the population of the country as a whole, the more even the settlement of this ethnic group in Uzbekistan can be considered.

Tab. 3 shows that the highest degree of uniformity of settlement among the main ethnic groups of Uzbekistan is characterized by Uzbeks, whose distribution among the regions of the country is highly correlated with the territorial structure of the country's population. This situation is justified by the fact that Uzbeks by a large margin make up the majority of the population in all regions of the country, except for Karakalpakstan, whose share in the population of Uzbekistan as a whole is relatively small. It is obvious that the distribution of the titular nation of the country in the context of regions has become more even in the post-Soviet period. It is logical to link this trend with the increase in the share of Uzbeks in all regions of the country, especially the most populous ones, in the post-Soviet years.

The second indicator of the degree of uniformity of settlement is noted among the Tajik diaspora of the country, which is associated with a significant number of Tajiks in many regions of the country, including such populous ones as Samarkand, Fergana and Namangan regions.

The spatial structure of the settlement of other ethnic groups in Uzbekistan is characterized by a high degree of unevenness against the background of the general distribution of the country's population by region. This is especially evident among the Kazakh, Turkmen and Karakalpak ethnic groups, most of whose representatives are concentrated in one or two regions of the country.

The data shown in Tab. 3 indicate, in general, that the degree of uniformity of settlement of the main ethnic groups in Uzbekistan, with the exception of Uzbeks, Tajiks and Koreans, has significantly decreased in the post-Soviet period.

Таб. 3. Коефицијент корелације између дистрибуције главних етничких група Узбекистана по регионима и регионална структура становништва државе у цјелини у 1989. и 2019. години
 Tab. 3. Correlation coefficient between the distribution of the main ethnic groups of Uzbekistan by regions and the regional structure of the country's population as a whole in 1989 and 2019

Етничка група / Ethnic group	1989	2019
Узбеци / Uzbeks	0.76	0.94
Каракалпаци / Karakalpakhs	-0.05	-0.17
Руси / Russians	0.31	0.17
Таџици / Tajiks	0.46	0.63
Казаси / Kazakhs	-0.28	-0.05
Киргизи / Kyrgyzs	0.26	0.29
Туркмени / Turkmens	-0.02	-0.07
Татари / Tatars	0.26	0.10
Корејци / Koreans	-0.11	0.15
Украјинци / Ukrainians	0.35	0.26

ЗАКЉУЧАК

Састав десет највећих етничких група у Узбекистану у периоду 1989–2019. године уопште се није промијенио. До данас десет највећих етничких група у Узбекистана су: Узбеци, Таџици, Казаси, Руси, Каракалпаци, Киргизи, Туркмени, Татари, Корејци и Украјинци. Међутим, редосљед ових етничких група у структури становништва Узбекистана значајно се промијенио у посматраном периоду.

Дакле, и бројност и удио у етничкој структури становништва титуларне нације државе, Узбека, значајно су порасли. Бројност Таџика и Каракалпака знатно се повећала, а у малој мјери повећао се и њихов удио у укупном становништву. Удио Киргиза и Туркмена у етничком саставу становништва државе благо се смањило, упркос чињеници да је њихов апсолутни број знатно порастао. Специфични показатељи Казаса и Корејаца у етничкој структури становништва државе знатно су се смањили, али је број представника ових етничких група у држави практично остао на нивоу из 1989. године. Што се тиче руске, украјинске и татарске дијаспоре, током протекле три деценије, њихов апсолутни и релативни број се вишеструко смањило.

CONCLUSION

The composition of the top ten largest ethnic groups in Uzbekistan in the 1989–2019 periods in general has not changed. The ten largest ethnic groups of the population of Uzbekistan to date are: Uzbeks, Tajiks, Kazakhs, Russians, Karakalpakhs, Kyrgyzs, Turkmens, Tatars, Koreans and Ukrainians. However, the rank of these ethnic groups in the structure of the Uzbekistan's population has changed significantly over the historical period under review.

Thus, both the number and the share in the ethnic structure of the population of the titular nation of the country, the Uzbeks, have increased significantly. The number and, to a small extent, the share of Tajiks and Karakalpakhs has increased significantly. The proportion of Kyrgyzs and Turkmens in the ethnic composition of the country's population has slightly decreased, despite the fact that their absolute numbers have increased significantly. The specific indicators of Kazakhs and Koreans in the ethnic structure of the country's population have significantly decreased, but the number of representatives of these ethnic groups in the country has practically remained at the 1989 level. As for the Russian, Ukrainian and Tatar diasporas of Uzbekistan, over

Свака од главних етничких група становништва Узбекистана историјски је развила специфичне карактеристике свог територијалног размјештаја. Узбечи, титуларна и најбројнија етничка група у држави, најравномјерније су насељени у односу на општу просторну расподелу становништва Узбекистана. Таџици, друга по бројности етничка група у држави, такође, имају врло широк и прилично уједначен територијални размјештај у Узбекистану: у региону са максималном бројношћу таџикистанског становништва (регион Суркандарја) концентрисано је 20 % њиховог укупног броја у држави.

Остале етничке групе у Узбекистану карактеришу изразито неуједначен територијални размјештај по регионима; присутна су високо локализована главна подручја насељавања. Конкретно, региони преференцијалног насељавања Казаса су Република Каракалпакстан и Ташкентски регион, Киргиза – региони Андижан и Фергана, Туркмена – Република Каракалпакстан, Руса, Татара, Корејаца и Украјинаца – град Ташкент и Ташкентски регион. Каракалпаке карактерише највиши степен локализације међу главним етничким групама у земљи – више од 94 % их живи у Републици Каракалпакстан.

Промјене које су се догодиле у територијалном размјештају главних етничких група у Узбекистану током периода 1989–2019. године не могу се назвати кардиналним. Док је размјештај Узбека и Таџика очигледно постао равномјернији, у високој корелацији са општом расподелом становништва по регионима земље, онда је преразмјештајем других етничких група у Узбекистану њихов распоред постао, генерално, више локализован, са израженијом доминацијом кључних региона насељености. Такав развој територијалног размјештаја одређеног броја етничких група у Узбекистану резултат је процеса спољашњих и унутрашњих (прије свега између главног града и региона) миграција, разлика у стопама природног кретања етничких група и постепене асимилације дијаспоре у регионима са њиховим минималним бројем.

the past three decades, their absolute and relative numbers have decreased in repeatedly.

Each of the main ethnic groups of the population of Uzbekistan has historically developed specific features of the geography of their settlement. At the same time, the Uzbeks, the titular and most numerous ethnic group of the country, are settled most evenly against the background of the general spatial distribution of the population of Uzbekistan. Also, the Tajiks, the second largest ethnic group in the country, have a very wide and fairly uniform geography of settlement within Uzbekistan: in the region with the maximum Tajik population (Surkhandarya region) 20 % of their total number in the country is concentrated.

The rest of the ethnic groups of the Uzbekistan are characterized by a distinctly uneven settlement in the context of regions and the presence of highly localized main areas of residence. In particular, the regions of preferential settlement of Kazakhs are the Republic of Karakalpakstan and the Tashkent region, the Kirghiz – the Andijan and Fergana regions, the Turkmens – the Republic of Karakalpakstan, the Russians, Tatars, Koreans and Ukrainians – the city of Tashkent and the Tashkent region. The Karakalpaks are characterized by the highest degree of localization among the main ethnic groups of the country, more than 94 % of whom live in the Republic of Karakalpakstan.

The changes that have occurred in the geography of settlement of the main ethnic groups of Uzbekistan over the 1989–2019 periods cannot be called cardinal. At the same time, if the settlement of Uzbeks and Tajiks has become clearly more even, highly correlated with the general distribution of the population in the regions of the country, then the resettlement of other ethnic groups in Uzbekistan has become, in general, more localized, with a more pronounced dominance of key regions of residence. Such an evolution of the territorial structure of a number of ethnic groups in the country is due to the processes of external and internal (primarily between the capital and the regions) migrations, differences in the indicators of the natural movement of ethnic groups and the gradual assimilation of diasporas in regions with their minimum number.

ЛИТЕРАТУРА / REFERENCES

- Ата-Мирзаев, О., Гентшке, В., & Муртазаева Р. (2011). *Узбекистан многонациональный: историко-демографический аспект*. Янги аср авлоди.
- Демоскоп Weekly. (н.д.). *Всероссийская перепись населения 1989 года; Национальный состав населения по республикам СССР*. Институт демографии Национального исследовательского университета „Высшая школа экономики“. http://www.demoscope.ru/weekly/ssp/sng_nac_89.php
- Ильхамов, А. А. (Ред.). (2002). *Этнический атлас Узбекистана*. Институт „Открытое общество“; Фонд содействия.
- Максакова, Л. П. (2000). *Миграция населения Республики Узбекистан*. Издательский дом „Эльдинур“.
- Манаков, А. Г. (2020). Основные тренды в трансформации этнического пространства Центрально-Азиатского макрорегиона с 1897 по 2017 г. *Региональные исследования*, 1, 53–64.
- Манаков, А. Г., & Хохрин, А. Г. (2020). Трансформация этнического пространства Казахстана и Средней Азии между переписями населения 1970 и 1989 гг. *Псковский регионологический журнал*, 2(42), 55–70. <https://doi.org/10.37490/S221979310008580-1>
- Пантюшов, И. В., & Федорко, В. Н. (2019). Некоторые итоги работы экспедиции Пензенского областного отделения РГО по изучению культуры и быта русского и русскоговорящего населения Средней Азии. *Известия Географического общества Узбекистана*, 56, 129–141.
- Салиев, А. С., & Федорко, В. Н. (2014). Русская культура в Республике Узбекистан: общественно-географический анализ. У А. Г. Дружинин & В. Н. Стрелецкий (Ред.), *Феномен культуры в российской общественной географии (экспертные мнения, аналитика, концепты)* (стр. 398–432). Издательство Южного Федерального университета.
- Тожиева, З. Н., & Федорко, В. Н. (2015, Декабрь 17). *Динамика и география внешних миграций населения Узбекистана*. Современные миграционные процессы: состояние и основные формы, Тирасполь, Молдова.
- Федорко, В. Н., & Курбанов, Ш. Б. (2018). Этногеографическое районирование Узбекистана. *Известия Географического общества Узбекистана*, 54, 42–54.